

Беседа владике Артемија на Ваведење Пресвете Богородице 2017. године, у манастиру Св. Николаја Мирликијског у Лозници

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Нека је срећан, браћо и сестре, данашњи велики празник, празник Свете Богородице, празник Ваведење, када је Света Богородица уведена у Јерусалимски храм. Њени свети родитељи који су Њу добили као дар Божији на основу својих молитава и промисла Божијега, они су се молили да добију чедо утробе своје, обећали да ће га посветити Богу. И заиста када су добили своје дете, Свету Богородицу после три године они су по обећању своје кренули у Јерусалим да испуне своје обећање. И тиме дали и нама једну велику поуку када нешто обећамо Богу, када нешто се заветујемо Богу, да онда то на сваки начин испунимо и учинимо онако како смо обећали, да не би били осуђени као кривоклетници. Празник Ваведења Свете Богородице један је од великих празника Цркве Божије смештен на почетку светог Божићног поста да нас и тиме упути на Онога који се од Свете Дјеве родио, на Господа Христа, коме нас овај свети пост води, Њему у сусрет.

Света Богородица је доведена у храм свечано, са сродницима, са пријатељима, у пратњи других девојака, девојчица које су је пратиле. Њу је дочекао на уласку у храм првосвештеник тада Захарије, касније отац светог Јована Претече и каже да је он Њу увео у Светињу над Светињама. То је један део храма јерусалимскога где нико није смео да улази сем првосвештеника и то једном годишње. А он је по промислу Божијем увео у тај део храма, у Светињу над Светињама, Свету Богородицу, трогодишњу девојчицу. Сигурно да је тиме означено да ће Она бити та Светиња над Светињама у Новоме Завету. Јер Она која је примила Господа

Христа у утробу Своју, Она је Светија, дакле, од свих светих и од Светиње над Светњама старозаветне и од светих анђела и арханђела и од свих небеских сила. Тако се Она удостојила те велике Божанске благодати.

А што је Она доведена у храм и остављена ту да живи? То говоре, браћо и сестре, данашње црквене песме посвећене у Њену част. Каже се да је Она доведена у храм *воспитатисја во свјатаја свјатих* - да се васпитава у Светињи над Светињама. Чему да се васпитава у храму Божијем? Сигурно у ономе чему храм Божији и служи, да се васпитава у прихватању воље Божије у Своме животу, у вршењу заповести Божијих које су Богом дане људима ради нашега спасења. И Она се ту заиста васпитавала. Цео живот Свој испуњавала је вољу Божију и вршила заповести Божије. Она је у храму провела пуних девет година и онда је од стране првосвештеника дата Своме рођаку, стрицу Јосифу, као заручница да би био он чувар Њене девствености, јер се Она заветовала Богу да ће остати дева целог живота. И тако се Она удостојила, браћо и сестре, те велике части Божије коју је Њој јавио Архангел Гаврило да благовести јавивши јој се и обећавши да ће Она родити Сина Божијега. Она је и тада показала Своје смирење и показала какво је било Њено васпитање у храму. Она је рекла: *"Ево слушкиње Господње! Нека ми буде по речи Твојој."* Дакле, све што се десило и касније у Њеноме животу, Она је прихватила са смирењем, са трпљењем и са благодарношћу Богу. Чак и онда када су Њенога Сина ухватили и повели на распеће, на Голготу и када су Га разапели, Она је остала уз Њега са болом у мајчином срцу, али повињавајући се вољи Божијој, јер је знала и веровала да је и то ради добра некога по Божијој вољи и по промислу Божијем.

Тако и ми, ма шта да нас у животу, браћо и сестре, снађу ма каква непријатност, невоље, страдања, прогони, треба да увек верујемо да је то по допуштењу Божијем за неко наше добро. Можда у том

моменту нисмо свесни чему то треба да служи, али вером прихватамо и знамо да је то Бог допустио нама и зато треба све што Бог допусти и пошаље да примимо као из Божије руке, да примимо са смирењем, са благодарношћу, јер једино тако и ми показујемо да смо хришћани не само по имену него и по животу.

Света Дјева се васпитавала у храму и Она је образац тога светога васпитања коме треба и нашу децу и омладину да учимо. Нажалост, данашње школе не уче таквом васпитању каквом се учила Света Богородица. Данашње школе не личе ни на просветне установе, а камоли на храмове. Данас се у школама учи све и свашта само не о Богу, не о закону Божијем, не о заповестима Божијим. Зато ми као родитељи дужни смо да своју децу васпитавамо у своме дому будући да они у школи то васпитање не могу да добију.

А чему да их пре свега учимо, да их васпитавамо? Да су они Православни хришћани, да верују у Господа Христа и да живе по Његовој Божанској науци. Треба пренети нашој деци и омладини нашу Свету Веру Православну чисту, неокрњену, неупрљану, онако како су нам свети апостоли предали преко светих отаца и ми примили преко нашега светога Саве и осталих угодника из рода нашега. Ако будемо тако радили, онда ћемо показати да смо и ми васпитани у храму Божијем у који долазимо сваке недеље и празника, да слушамо реч Божију, да се томе учимо да бисмо по томе и живели. А онда, онда можемо имати наду, да, по милости Божијој, када пођемо одавде из овога света, а једнога дана сви морамо поћи, да ће нас Господ примити у Царство Своје Небеско и даровати нам живот вечни. Да тамо и ми са свима светима славимо Пресвету Богородицу, Господа Исуса Христа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Бог благословио и срећан празник.